

Searching for Medical Ethics in Dharma Conversation⁽¹⁾

Sukhit Phaosavasdi, MD*,
Manopchai Thamkhantho, MD, MRCOG*, Boonchai Uerpairojkit, MD*,
Chumask Pruksapong, MD*, Aurchart Kanjanapitak, MD*

** Members of Thai Medical Association*

Our medical ethics team has a great opportunity to consider the terminology of “Moral Rights”, “Good guys”, “Understanding the real world” and the issues about “live salvation”. What has been mentioned about these terms in Buddhism?

In Buddhism, it has been cited that moral duty is the cause that leads to the moral rights as result. When we act the right as well as decent things, we are entitled to get the fair deals in return. We used to forget to consider that, isn't our moral duty or not?, to just either pay respect to the other people's rights or simply protect the other people's rights^(2,3).

Regarding to the Buddhism religion, there are a certain criteria to be “Good guys” i.e. firstly, not to make any sin at all such as not to exploit the others physically, verbally and mentally. Secondly, to make merits, such as helping out; showing the mercy and kindness to the underprivileged; donating money, land and properties, or even sharing the justified idea is also included. We also forgot to ask about tempting the others with a certain of hindrance i.e. assets, land and properties. Have you already made the sin with these temptations or dominating the idea of people? How the people will understand the fine line between the sin and meritorious deed⁽⁴⁾?

Buddhism kindly advises us to understand and consider the real world in two steps as well as in parallel way. Looking around us as surrounding of illusion. These illusion or fantasies will not be sustainable, only temporarily indeed. For example, human being has to go through aging process, illness and eventually death. What we need to consider in parallel is the matter about “Within us”. What is the secret issue about “Within us”? Brain, spirit, heart or extremities, wherever we point at, will be just only human biological tissues or various elements^(2,5).

Last, but not least, practicing salvation when you still alive is perplexing. Live salvation is already existed within us, nowadays. No need to wait for the next life. Salvation can exist when we still alive. Salvation is to purify our spirit which require proper training to keep it clean in sustainable way⁽¹⁾.

Keywords: *Ethics, Dharma*

J Med Assoc Thai 2005; 88(3): 440-1

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. Kongvichianvat P. Dhrama conversation in a small group. Suan-Mok-Palaram. Chaiya. Surattanee. August 6, 2004.
2. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, Pruksapong C, Wilde H. Medical Ethics. Bangkok: OS Printing House, 2004.
3. Phaosavasdi S, Wilde H, Pruksapong C, Tannirandorn Y, Taneepanichskul S. Controversial issues in obstetrics. J Med Assoc Thai 1998; 81: 927-9.
4. Wilde H, Phaosavasdi S, Tannirandorn Y, Taneepanichskul S, Pruksapong C. The Helsinki Declaration regarding ethics in clinical research. J Med Assoc Thai 2000; 83: 330-2.
5. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, Pruksapong C, Kullavanijaya P, Karnjanpitak A. The ethics of elderly physicians. J Med Assoc Thai 2003; 86: 489-2.

การแสวงหาจริยธรรมในการสนทนาธรรม⁽¹⁾

สุจิต เมาส์สวัสดิ์, มานพชัย ธรรมคันโธ, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์

คณะของเราได้มีโอกาสได้ถามคำถามว่าสิทธิ คนดี การรู้จักโลกและเรื่อง “นิพพานในขณะยังมีชีวิตอยู่” ว่า คำเหล่านี้ในศาสนาพุทธกล่าวไว้อย่างไร

พุทธศาสนาพูดไว้ว่า หน้าที่เป็นเหตุ ทำให้เกิดผลคือสิทธิ เมื่อเราปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องแล้ว ชอบแล้ว เราควรจะได้รับสิทธิอันชอบธรรม เราลืมนึกต่อไปว่าการเคารพสิทธิของผู้อื่น หรือ การปกป้องสิทธิของผู้อื่นเป็นหน้าที่ของเราด้วยใช่ไหม^(2,3)

พุทธศาสนาสอนว่าคนดีนั้นมีเกณฑ์วัดได้ง่าย ๆ คือ การไม่ทำบาปทั้งปวง เช่นการไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งกาย วาจา และใจ ตัววัดว่าเป็นคนดีตัวที่สองคือการทำกุศลเช่น การให้ความช่วยเหลือ แสดงความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น ที่ตกทุกข์ได้ยาก การให้ทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งการให้ความคิดก็เป็นการทำกุศลทั้งนั้น เราลืมนึกไปอีกเช่นกัน ว่าการมอมเมาผู้อื่นด้วยวิธีต่าง ๆ ด้วยสิ่งเดียวกันคือ ทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ และชักจูงหรือครอบงำความคิด เป็นบาปใช่ไหม แล้วเส้นแบ่งระหว่างการทำกุศลและบาปนั้นคนทั่วไป จะเข้าใจได้อย่างไร⁽⁴⁾

พุทธศาสนาพูดเกี่ยวกับการรู้จักโลกทำให้พิจารณาสองชั้นตอน และให้พิจารณาไปพร้อม ๆ กัน คือดูภายนอกตัวเราว่าสิ่งรอบตัวเราเป็นมายา มีภาพอยู่แค่ระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ไม่มีอะไรที่เกิดขึ้นแล้วจะคงทน ต้องตายหรือสูญหายไป เช่นเมื่อคนเกิดมาแล้วต้อง แก่ เจ็บ และตาย ที่กล่าวถึงคนเพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สุด เรื่องที่ต้องพิจารณาไปพร้อม ๆ กันคือภายในตัวคนเรา “ส่วนไหนคือตัวเรา” สมองหรือ จิตวิญญาณหรือ หัวใจใช่ไหม หรือ แขนขา ซึ่งไปตรงไหนก็เป็นเนื้อเยื่อ และธาตุต่าง ๆ เท่านั้นเอง⁽⁵⁾

เรื่องสุดท้ายคือการทำนิพพานในขณะยังมีชีวิตอยู่ นิพพานมีอยู่แล้วในตัวเราทุกคนในปัจจุบัน ไม่ต้องรอชาติหน้า นิพพานเกิดขึ้นได้ในขณะเมื่อเรายังมีชีวิตอยู่ การทำนิพพานคือการทำให้จิตว่าง ซึ่งต้องอาศัยการฝึกให้มีจิตว่าง และให้อยู่ได้นานเพื่อให้จิตว่างตลอดไป⁽¹⁾

เอกสารอ้างอิง

1. ประยูร คงวิเชียรวัฒน์. สนทนาธรรมกลุ่มย่อย สวนโมกข์พลาราม อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี 6 สิงหาคม 2547
2. สุจิต เมาส์สวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, เสนวี ไวลด์, จริยธรรมในเวชปฏิบัติ 2547.
3. สุจิต เมาส์สวัสดิ์, เสนวี ไวลด์, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, เยื่อน ต้นนิรันดร, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชกุล. แนวคิดทางจริยธรรมในสูติศาสตร์ร่วมสมัย. จดหมายเหตุทางแพทย์ 2541; 81: 927-9.
4. เสนวี ไวลด์, สุจิต เมาส์สวัสดิ์, เยื่อน ต้นนิรันดร, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชกุล, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์. มีเจตนาอะไรที่จะเปลี่ยนคำประกาศของเฮลซิงกิ. จดหมายเหตุทางแพทย์ 2543; 83: 330-2.
5. สุจิต เมาส์สวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, พินิจ กุลละวณิชย์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์. จริยธรรมของแพทย์สูงอายุ. จดหมายเหตุทางแพทย์ 2003; 86: 489-2.